

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-287/17-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Lidije Vukičević predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske banke za obnovu i razvitak iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. Š. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenica S. D., odvjetnica u Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 20. rujna 2018.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje 1., 2. i 3. točke rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/17-01/461, URBROJ: 401-01/05-17-6 od 4. listopada 2017.

II. Poništava se točka 5. rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/17-01/461, URBROJ: 401-01/05-17-6 od 4. listopada 2017.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za nadoknadu troškova spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem, KLASA: UP/II-008-07/17-01/461, URBROJ: 401-01/05-17-6 od 4. listopada 2017. tuženik je točkom 1. izreke poništio rješenje tužitelja (dalje: HBOR), broj: 06/2017 od 02. lipnja 2017., u dijelu kojim je bio odbijen zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama o datumima i vremenima održavanja sjednica Nadzornog odbora HBOR-a u razdoblju od 1.siječnja do 30. travnja 2017. te dnevnim redovima navedenih sjednica. Točkom 2. izreke zainteresiranoj osobi je odobreno pravo na pristup preslikama dnevnog reda sjednica Nadzornog odbora HBOR-a u razdoblju od 1. do 31. svibnja 2017.. Točkom 3. Izreke zainteresiranoj osobi je odobreno pravo na pristup pozivima na pisano izjašnjavanje danim Nadzornom odboru u razdoblju od 1.siječnja do 30. travnja 2017. Godine Točkom 4. izreke žalba je u preostalom dijelu odbijena kao neosnovana, a točkom 4. tužitelju je naređeno da u roku od osam dana od primitka osporenog rješenja omogući pristup navedenim informacijama.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je prvostupanjskim rješenjem zahtjev zainteresirane osobe odbijen na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI) odnosno zbog zloupotrebe prava na pristup informacijama. Iznosi koje je sve zahtjeve podnijela

zainteresirana osoba. Poziva se na odredbe Zakona o Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak (Narodne novine, broj 138/06. i 25/13., dalje: ZoHBOR) i Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, broj 159/13., 19/15. i 102/15., dalje: ZoKI) iz kojih zaključuje da obavlja bankovne poslove pa je u svojem poslovanju obavezan čuvati bankovnu tajnu. U pogledu definicije javnih sredstava poziva se na odredbe Zakona o transparentnosti tokova javnih sredstava (Narodne novine, broj 72/13. i 47/14., dalje u tekstu: ZTTJS) i mišljenje Ministarstva financija, a zbog toga što krug poduzetnika koje financira HBOR prelazi krug poduzetnika iz ZTTJS-a, poduzetnici koji nisu javni trebaju imati pravo na zaštitu podataka koji su bankovna tajna. Uspoređuje svoje poslovanje s poslovanjem Europske investicijske banke (dalje: EIB) s kojom je u poslovnom odnosu, a koja osigurava zaštitu povjerljivih informacija koje joj daju klijenti. Poziva se na odredbe članka 15. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije vezano uz EIB i Politiku transparentnosti. Navodi da je protiv presude ovoga suda poslovni broj: UsII-101/15-5 od 2. rujna 2015. Državno odvjetništvo Republike Hrvatske podnijelo zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude Vrhovnom sudu Republike Hrvatske. Zaključuje kako tuženik pogrešno smatra da bi se samo zbog činjenice što se tužitelj (dijelom) financira javnim sredstvima, trebao primijeniti članak 16. stavak 3. ZPPI-a. To upravo zbog ograničenja predviđenih drugim hrvatskim zakonima, ali i propisima EU koji ne poznaju automatizam objave podataka, već postoji obveza zaštite bankovne tajne. Na raspravi održanoj ovim sudom 2. veljače 2018. tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev tako da zahtijeva poništavanje točaka 1., 2., 3. i 5. izreke osporenog rješenja, odnosno dijela kojim je zainteresiranoj osobi odobreno pravo na pristup informacijama.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra da su u ovoj upravnoj stvari mjerodavne odredbe ZPPI-a, a ne ZoHBOR i ZoKI-a. Također smatra kako ne postoji nikakva sumnja da tužitelj raspolaže javnim sredstvima te nalazi nepotrebnim pozivanje tužitelja na popise EU, jer je ZPPI usklađen s pravom EU. Ističe da Vrhovni sud Republike Hrvatske još nije odlučio o podnesenom zahtjevu za preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev kao neosnovan odbije.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu smatra da tužbu treba odbaciti, a navodi u bitno kako je tužitelj obavezan na mrežnim stranicama objavljivati informacije na lako pretraživ način i u strojno čitljivom obliku, kao i zaključke sa službenih sjednica i službene dokumente usvojene na tim sjednicama te informacije o radu tijela iz njegove nadležnosti. Smatra da HBOR nije kreditna institucija u smislu Uredbe EU br.575/2013 i čl.3.st1.t.28. ZoKI-a, već posebna pravna osoba ustrojena zakonom. Potražuje trošak sastava odgovora na tužbu uvećan za PDV.

U očitovanju na navode odgovora na tužbu (podneskom od 11.prosinca 2017.) tužitelj ostaje kod svojih navoda te ističe kako je u međuvremenu na svojim mrežnim stranicama objavio informacije.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS) Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje djelomično osnovanim.

2. veljače 2018. Sud je održao raspravu na kojoj je raspravio sva činjenična pitanja i na kojoj je HBOR pojasnio svoj poslovni odnos s EIB-om koji HBOR-u na temelju međusobno sklopljenih ugovora isplaćuje sredstva za kredite fizičkim i pravnim osobama. Nadalje je pojasnio da posreduje u korištenju sredstava iz EU fondova, budući da nadležno Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova Europske unije nema adekvatne bankovne resurse. Iz Popisa sjednica Nadzornog odbora HBOR-a u 2017. godini koji je objavljen na mrežnoj stranici tužitelja, proizlazi da se objavljeni dnevni redovi odnose na poslovanje EIB-a, komercijalnih banaka na Razvojnu banku Vijeća Europe.

Sud je na raspravi ocijenio da se radi o činjenično i pravno istovrsnom predmetu kao što je predmet UsII-286/17,u kojem je ovaj sud je prihvatio prijedlog tužitelja i na temelju odredbe članka 45.

stavka 2. točke 1. ZUS-a prekinuo spor (rješenjem donesenim na raspravi 2. veljače 2018.) te Sudu EU podnio zahtjev za tumačenje relevantnih izvora prava EU.

To iz razloga što prema odredbi članka 2. podstavka 2. ZPPI-a, taj zakon sadrži odredbe koje su u skladu s Uredbom 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145 31.5.2001., dalje: Uredba), a Uredba u članku 4. stavku 2. ne propisuje dostupnost informacija bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa.

Stoga je i u ovom predmetu rješenjem donesenim na raspravi 2. veljače 2018. prekinut spor do odluke Suda EU.

Rješenjem Suda EU broj: C-90/18 od 6. rujna 2018., koje je kod ovog suda zaprimljeno 12. rujna 2018., taj je sud u okolnostima konkretnog slučaja ocijenio da je zahtjev za prethodnu odluku očito nedopušten. Stoga je na temelju odredbe članka 45. stavka 5. ZUS-a ovaj sud nastavio spor i primijenio odredbu članka 16. stavka 3. ZPPI-a, budući da je, iz naprijed navedenih razloga, ocijenio pravilnim stajalište tuženika da tužitelj raspolaže javnim sredstvima. Kako se ne radi o klasificiranim podacima, unatoč obvezi čuvanja bankovne tajne, tražene informacije moraju javnosti biti dostupne bez ikakvih ograničenja.

Pravo na pristup informacijama regulirano je odredbama ZPPI-a pa u tom pogledu odredbe propisa iz drugih oblasti koje tužitelj navodi u tužbi nisu od utjecaja na ocjenu zakonitosti rješenja tuženika.

S tim u vezi Sud nalazi pravilnim i obrazloženje tuženika da su sukladno odredbi članka 12. ZPPI-a tijela javne vlasti obvezna objavljivati dnevne redove zasjedanja i sjednica službenih tijela kao i vrijeme njihovog održavanja zbog čega je, budući da se radi o obvezama tijela javne vlasti koje su određene kogentnim pravnim normama, nepotrebno razmatrati zloupotrebu prava na pristup informacijama (prvostupanjskim rješenjem zahtjev je odbijen na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI-a). To iz razloga što propisane obveze o javnosti rada tijelo javne vlasti mora poštovati neovisno o podnesenom zahtjevu za pravo na pristup informacijama, a s obzirom da tužitelj raspolaže javnim sredstvima, primjenjuje se odredba članka 16. stavka 3. ZPPI-a, na temelju koje se mora objaviti i informacija, odnosno dnevni red kojem bi inače pristup bio ograničen (članak 12. stavak 2. ZPPI-a u vezi s odredbom članka 15. stavka 2. točke 2. ZPPI-a).

Postupak koji je u tijeku po izvanrednom pravnom lijeku nije od utjecaja na ovaj spor, jer se radi o pravomoćnoj presudi.

S obzirom da u ovom predmetu nisu nastupile neke nove okolnosti, Sud ne nalazi potrebnim ponovo podnijeti zahtjev Sudu EU, kako je to predložio tužitelj svojim podneskom od 21. rujna 2018. godine.

Međutim, Sud, koji sukladno odredbi članka 31. stavka 1. ZUS-a nije vezan razlozima tužbe, nalazi nezakonitom točku 5. izreke rješenja tuženika kojom se tužitelju naređuje omogućiti pristup informacijama u roku 8 dana od primitka rješenja. Ovo iz razloga što je odredbom članka 26. stavka 1. ZPPI-a propisano da tužba u upravnom sporu ima odgodni učinak ako je rješenjem omogućen pristup informaciji. Prema tome, kod određivanja roka za omogućavanje pristupa informaciji u smislu odredbe članka 25. stavka 7. ZPPI-a, tuženik je morao imati na umu i citiranu odredbu članka 26. stavka 1. ZPPI-a te je nezakonito tužitelju naredio da omogući pristup informaciji prije nego što je upravni spor o zakonitosti tog rješenja dovršen, odnosno prije nego što je rješenje tuženika postalo pravomoćno.

Slijedom izloženog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a i članka 58. stavka 1. ZUS-a presuđeno je kao u izreci.

Zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troška sastava odgovora na tužbu je neosnovan na temelju odredbe članka 79. stavak 1. ZUS-a. To zato što zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ne navodi ništa izvan navoda tuženika što bi prema ocjeni Suda bilo relevantno za rješavanje ovog

spora pa traženi trošak nije opravdan.

U Zagrebu 20. rujna 2018.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.